

Sygn. akt I C 468/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Słupcy Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Rumin-Jabłońska

Protokolant: Daria Zwolińska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2017 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. B.**

przeciwko (...) **Towarzystwo (...) S.A. w W.**

o zapłatę

1. oddala powództwo,
2. zasądza od powoda T. B. na rzecz pozwanego (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. kwotę 137 (sto trzydzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje ściągnąć od powoda T. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupcy kwotę 578,80 (pięćset siedemdziesiąt osiem zł osiemdziesiąt gr) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Joanna Rumin-Jabłońska

Sygn. akt I C 468/16

UZASADNIENIE

Powód T. B. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. kwoty 100 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 14 maja 2016 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki M. nr rej. (...). Pozwany, u którego sprawca szkody posiadał polisę OC wypłacił zaniżone odszkodowanie w kwocie 16.288,99 zł, a nadto koszty naprawy zostały znacznie zaniżone. Powód na podstawie umowy cesji nabył zaś od poszkodowanego całość praw do odszkodowania (k. 2-3)

Pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Zdaniem pozwanego, wypłacone odszkodowanie obejmuje wszystkie niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy oraz jest adekwatne do wysokości powstałej szkody. W obszernym uzasadnieniu pozwany podkreślił, że uszkodzony pojazd był już wcześniej naprawiany, a nadto z uwagi na jego wiek i stan nie można zastosować do naprawy części fabrycznie nowych, gdyż takowych w uszkodzonym pojeździe nie było. Pozwany wskazał nadto, że koszty naprawy pojazdu są zbliżone do wartości samochodu sprzed szkody, stąd kluczowym jest wyliczenie wartości samochodu sprzed szkody i kwalifikacja szkody jako całkowitej lub częściowej, o co wniósł powołując wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego (k. 15-17).

Sąd ustali następujący stan faktyczny:

W dniu 14 maja 2016 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku czego szkodę poniósł właściciel samochodu marki M. (...) nr rej. (...). Sprawca szkody posiadał ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego (...) S.A. (bezsporne).

Poszkodowany zgłosił szkodę, a pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 3 czerwca 2016 roku wypłacił na rzecz poszkodowanego kwotę 16.288,99 zł (bezsporne, a nadto dowód: kserokopia decyzji z dnia 3 czerwca 2016 roku k. 40v)

Poszkodowany na podstawie umowy cesji z dnia 5 lipca 2016 roku przeniósł na spółkę (...) Sp. z o.o. wierzytelność z tytułu szkody w pojeździe, przysługującą mu od ubezpieczyciela, a następnie umową z dnia 15 lipca 2016 roku cesjonariusz przeniósł ww. wierzytelność na rzecz powoda (bezsporne, a nadto dowód: umowa cesji z dnia 5 lipca 2016 roku k. 4, umowa cesji z dnia 15 lipca 2016 roku k. 5)

Koszty naprawy uszkodzonego pojazdu, wyliczone według systemu A. przy zastosowaniu nowych części zamiennych pochodzących od producentów niezależnych (zamienniki) wynoszą 23.461,54 zł, koszty naprawy uszkodzonego pojazdu wyliczone według systemu A. przy zastosowaniu nowych części zamiennych pochodzących od producenta pojazdu (oryginały) wynoszą 23.768,47 zł. Wartość pojazdu marki M. (...) przed szkodą wyniosła 19.600 zł, a wartość pojazdu po szkodzie 6.500 zł (dowód: opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego T. K. k. 91-126).

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego T. K. (2) oraz wymienionych dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Opinię biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego Sąd uznał za jasną, logiczną i zupełną, stąd nie było potrzeby przeprowadzania dowodu z opinii innego biegłego. Biegły wyliczył koszty naprawy pojazdu oraz wartość pojazdu sprzed szkody, uwzględniając jego wiek oraz stan, ponadto ustalił wartość pojazdu w stanie uszkodzonym. Podkreślić również należy, że opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, a i Sąd nie widział potrzeby, aby czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do treści § 4 cyt. przepisu uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Zgodnie natomiast z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia, przy czym z art. 36 ust. 1 powyższej ustawy wynika, że odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Odpowiedzialność pozwanego, jako ubezpieczyciela sprawcy szkody, w okolicznościach niniejszej sprawy nie może budzić wątpliwości skoro sprawca wypadku, w rezultacie którego szkody doznał właściciel pojazdu marki M. (...) nr rej. (...), w momencie zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej u pozwanego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Nadto pozwany co do zasady odpowiedzialności tej nie przeczył.

Zagadnieniem spornym w niniejszej sprawie było ustalenie wysokości szkody.

Przez szkodę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. należy rozumieć różnicę między stanem majątku poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku, jaki istniałby, gdyby nie wystąpiło to zdarzenie. Jeżeli koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku (tak Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 20 lutego 2002 roku, sygn. V CKN 903/00, publ. OSNC 2003/1/15). Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury w przypadku, gdy koszt naprawy uszkodzonego pojazdu nie przewyższa jego wartości sprzed zdarzenia mamy do czynienia z tzw. szkodą częściową – wówczas naprawienie szkody następuje przez zapłatę kwoty stanowiącej równowartość kosztów naprawy, które należy ponieść, aby doprowadzić pojazd do stanu sprzed zdarzenia.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego – w tym z nie kwestionowanej przez strony opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego - wynika, iż koszt naprawy uszkodzeń pojazdu marki M. (...) powstałych w związku ze zdarzeniem z dnia 14 maja 2016 roku przy użyciu części nowych, produkowanych przez firmy niezależne (zamienników) wynosi 23.461,554 zł, natomiast przy użyciu części zamiennych pochodzących od producenta pojazdu (oryginałów) jest jeszcze wyższy i wynosi 23.768,47 zł. Wartość rynkowa pojazdu w chwili powstania szkody wynosiła zaś 19.600 zł, a wartość pojazdu po szkodzie 6.500 zł.

Podkreślić należy, że w sprawach wymagających wiadomości specjalnych Sąd nie może orzekać wbrew wnioskowi opinii biegłego (tak m.in. SN w wyroku z dnia 12 lutego 2015 roku, sygn. IV CSK 275/14). W niniejszej sprawie opinia została oceniona przez Sąd jako logiczna, jasna i przekonująca, a nadto nie była przez strony kwestionowana. Tym samym brak było podstaw do podważania wniosków opinii, z których niezbitnie wynikało, że koszty naprawy uszkodzonego pojazdu przewyższają jego wartość w stanie sprzed szkody.

Mając powyższe na uwadze – niezależnie nawet od tego, które wskazane przez biegłego koszty naprawy przyjąć - należy uznać, że szkoda w niniejszej sprawie ma charakter tzw. szkody całkowitej. Wysokość odszkodowanie winna wynosić zatem kwotę 13.100 zł (19.600 zł – 6.500 zł). Na rzecz poszkodowanego do tej pory została wypłacona tytułem odszkodowania kwota 16.288,99 zł – a zatem kwota przewyższająca wysokość ustalonego w toku postępowania odszkodowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo (punkt 1 wyroku).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 3 pkt 1 (w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 3 października 2016 roku) rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 137 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, co obejmuje koszty zastępstwa procesowego oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa (punkt 2 wyroku).

O nieopłaconych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazując ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Słupcy kwotę 578,80 zł (pozostała kwota wynagrodzenie biegłego) (punkt 3 wyroku).

Joanna Rumin-Jabłońska